

Хто правду чинить - іде до світла

Іван 3, 21



МЕТА

ЧАСОПИС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО КАТОЛІЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

• СІЧЕНЬ • 2012 РОКУ БОЖОГО • ЧИСЛО • 1/80 •

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!



РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ МИТРОПОЛИТА ЛЬВІВСЬКОГО

Преосвященним Владикам, Всесвітлішим та Всечеснішим, Високопреподобним і Преподобним отцям, ченцям та черницям, Достойним братам та сестрам Львівської Митрополії УГКЦ, мир у Господі та Боже благословення!

«Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, Він же – Христос Господь» (Лк 2, 11). Ось якими радісними словами повідомлення звернувся ангел до пастухів, яких осяяла слава Господня. Хоч нам відомо, що Ісус народився у людському тілі уже більше як 2000 років тому, однак, ми, християни, з року в рік по усьому світі велично святкуємо цю історичну подію з особливою любов'ю до нашого Спасителя. Христос народився «нам», для нас, щоб викупити людський рід із диявольського насильства і вчинити нас своїми друзями, сестрами та братами. Він родився для усіх нас разом і особисто для кожної людини, подібно, як сонячне світло світить для усіх людей, так само воно світить й для кожної людини зокрема. Господь прийняв людське тіло, щоб уподібнитися до нас, відчувати холод й голод, спрагу й спеку, переслідування, болі й терпіння.

Жив з людьми, посеред нас, щоб бути добрим прикладом любові для свого люду, а вкінці віддав своє життя з любові до нас.

Терпіння й невгоди обійняли Його відразу, стали друзями Божого Немовляти з першого моменту уродин, бо люди не прийняли Його у своїх мешканнях, а Він народився уночі, в яслах посеред отар, які пасли пастухи. Не знайшлося місця в людських оселях, а знайшлося місце під відкритим Божим небом, де малий Спаситель простягнув свої руки усім людям доброї волі, як знак, що Він прийшов для усіх, не обмежений якоюсь хатиною, палатою чи опікою визначених людей. Небесне воїнство ангелів раділо й дивувалося, звіщало й оспівувало славу Божу на небесних висотах, бо їхній Творець уподібнився до людини, прийнявши вволе людське тіло. Автор псалмів запитує: «Господи, чим є людина, що Ти їй об'явився, і людський син, що вшановуєш його?» (Пс 143, 3). Будьмо вдячні Господу за те, що він не відцурався людини за її великі прогрішення. Не відкинув грішників, а зволив прийняти наше тіло, народився людиною від Діви Марії, навчав людей, провадив їх дорогою до Небесного Царства коштом пролиття своєї дорогоцінної крові. Люди не полюбили Бога, а лише втішалися його цілющими оздоровленнями, чудесним розмноженням хлібів для годування тисяч народу, вигнанням бісів, воскресінням мертвих, а його самого розіп'яли на хресті, понижуючи та глузуючи з нього. Це – наш Бог, який не мстить людям, не гнівається на них, а прощає й закликає до навернення до свого Небесного Отця.

Любімо народженого Спасителя та дякуймо Йому, що Він виявляє велику любов до нас, мимо нашої невдячності та великих образ, які ми чинимо нашим неупорядкованим життям. Він простягає з любові до нас свої милосердні руки, а ми накладаємо на них гріховні кайдани, бо народ любить хліб та видовища, замість любити ближніх та просити прощення у Господа наших провин.

Господи, народжений із Діви Марії, прости усім твоїм людям провини вольні та невольні, знані й незнані, свідомі та забуті, щоб усі удостоїлися досягнути прощення гріхів, освячення душ та вічної нагороди у небі. Ти прийшов у світ, а люди не прийняли Тебе, не пізнали у Тобі Бога та свого Спасителя. Ти виявляє любов до свого народу та прощав усі провини, а люди віддячувалися Тобі гримким «Розіпни!».

Пізнаваймо нашого любого Господа, його любов та милосердя через щоденне читання Святого Письма, яке нам пропонує наша Церква, в контексті програми про «Живу парафію».

Хай свято Твого Господнього народження, Ісусе, спонукає усіх людей доброї волі перепрошувати Тебе за свої та інших провини, освячувати душі та здобувати вічне Царство. Просимо Тебе, о милосердний Спасителю, народжений від Діви, будь радістю усім хворим й терплячим, ув'язненим та подорожуючим, військовим та віддаленим від своїх родин, простим й дозрілим, віруючим й невірним, малим та дорослим, самотнім та опущеним, багатим та убогим, також усіх спаси й помилуй по Твоїй великій милості!

Достойні сестри і брати, усім Вам бажаю радісних свят Різдва Христового, щасливого Нового року, миру в душі, виконання волі Бога та доброго здоров'я на багато років життя! Хай Немовля Ісус усіх благословляє своїми щедрими духовними дарами, спокоєм духа, освяченням та великим старанням про спасіння й вічне щасливе життя!

Христос рождається! Славимо Його!

† Ігор, Митрополит Львівський

Сьогодні
у часописі
«Мета»:

2–3 стор.

Різдвяне послання
Блаженнішого Святослава

Утворення трибуналу
Львівської Митрополії УГКЦ

4–6 стор.

Новий Апостольський нунцій
вже говорить українською

Церква не повинна йти в
політику, бо тоді вона буде
змушена стати або на бік
Пилата, або на бік Варавви,
– Глава УГКЦ

У РПЦ негативно ставляться
до Патріархату УГКЦ

7–8 стор.

УГКЦ: від Митрополії
до Патріархату

Що насправді
відбулося в Асижі

9–10 стор.

Довга дорога до священства.
Інтерв'ю з дияконом
Тарасом Жеплинським

Інструкція щодо обмеження
почестей християнського
похорону

11–12 стор.

Хрещення чи хрищення?

Правила «доброго тону»
парафіянина

Неймовірні результати
досліджень NASA ікони
Матері Божої Гваделупської

**ВЛАДИКА ІГОР ОСВЯТИВ ІКОНОСТАС ХРАМУ
БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ**

25 грудня Високопреосвященний владика Ігор, Архiepіскоп і Митрополит Львівський, у співслужінні Преосвященного владика Богдана (Дзюраха), адміністратора Патріаршої курії та секретаря Синоду єпископів УГКЦ, освятив іконостас храму Благовіщення Пресвятої Богородиці (м. Львів, вул. Пасічна, 83).

Адміністратор храму о. Петро Рак розповів, що працювали над проектом та втілили його у життя митці державного підприємства «Український регіональний спеціалізований науково-реставраційний інститут «Укрзахідпроектреставрація» під керівництвом художника-реставратора Олега Рішняка та автора ідеї Андрія Скрентовича. Всі роботи виконані в стилі українського бароко. Іконостас виготовлено за копією відомого Богородчанського іконостасу, який створив у XVII ст. ієромонах Йов Кондзелевич.

Напередодні для парафіян храму відбулися реколекції, під час яких присутні роздумували над Святою Тайною Хрищення, адже 2012-й рік УГКЦ в Україні відзначатиме, як Рік Святих Таїнств. Ці роздуми мають приготувати вірних до святкування 1025-річчя Хрищення Русі-України.

Під час реколекційних наук в особливий спосіб промовляла присутня у храмі ікона Матері Божої Неустанної Помочі (Прострілена). У 1939 році до церковці на Збоїсках увійшов радянський військовик та вистрелив у неї, керований почуттям злоби. Куля пробила дошку, але обличчя не пошкодило. Перед цією іконою молилися і просив вистояти у випробуваннях блаженний владика Василь Величковський.

о. Павло ДРОЗДЯК,
прес-секретар Львівської архієпархії

**У СОБОРІ СВЯТОГО ЮРА ВІДБУЛАСЬ ПОДЯЧНА
ЛІТУРГІЯ ЗА ПРОЖИТИЙ РІК**

Разом з владикою Венедиктом, єпископом-помічником Львівської Архієпархії, на цьому урочистому богослужінні спільно молилися усі працівники Курії Львівської Архієпархії, священнослужителі і парафіяни архикатедрального собору святого Юра.

По завершенні спільної молитви владика Венедикт привітав усіх з наступаючим Новим роком і побажав усім у новому році Божого благословення, Божої ласки, великої радості від життя, яке Господь нам подарував. «Слідуймо за Господом і просімо в Нього сили й витривалості на цілий наступний рік» – таким закликом закінчив архиєрей своє слово до присутніх на молитві.

Прес-служба Львівської Архієпархії УГКЦ

ВІДНОВЛЕНО ЗРУЙНОВАНИЙ ШПИЛЬ ХРАМУ

1 грудня отці храму св. Климента-папи (Львів, вул. Генерала Чупринки, 70) освятили хрест та шпиль, які згодом були встановлені на дзвіницю храму. Висота шпилью – 9 метрів, висота хреста – 2,5 метра.

Варто пригадати, що сам храм львівська дирекція «Укртелекому» використовувала як операційний зал для розрахунків та покладження справ з клієнтами, а 29 вересня 2011 року депутати Львівської міської ради прийняли рішення про передачу будівлі храму св. Климента-папи із прилеглими до нього приміщеннями у власність громади парохії.

Для прес-служби Львівської архієпархії повідомив
о. Павло ЦВЬОК

**ЄПІСКОП ДИМИТРІЙ (САЛАХАС) У ЛЬВІВСЬКІЙ
ДУХОВНІЙ СЕМІНАРІЇ СВЯТОГО ДУХА**

1 грудня відбулася зустріч Преосвященного владика Димитрія (Салахаса), Апостольського екзарха Греції для католиків східних обрядів, із настоятелями та семінаристами Львівської духовної семінарії.

Преосвященний владика Димитрій завітав до Львова для участі в урочистостях з нагоди проголошення Львівської митрополії, яке відбулося 29 листопада 2012 року. У Греції він є екзархом також і для українських греко-католиків, зокрема, й для української громади в грецькій столиці Атенах. Цю парафію свого часу заснував Блаженніший Святослав, який, до речі, є колишнім студентом владика Димитрія – викладача у багатьох Римських університетах.

**ЛІДЕРУ СЕКТИ «ДОГНАЛІВЦІВ»
ЗАБОРОНИЛИ ПЕРЕБУВАННЯ В УКРАЇНІ**

Антоніну Догналу, громадянину Чеської Республіки, очільникові псевдохристиянської секти, відомої в Україні також під назвою «догналівці», відмовили у продовженні візи на перебування в Україні. Цю інформацію з посиланням на неофіційні джерела повідомив інтернет-портал «Католицький Оглядач».

Сам Антонін Догнал уже заявив, що не збирається коритися цьому рішення і, попри незаконність перебування в Україні, продовжить свою деструктивну діяльність. Підтвердженням його слів стало кількадедне пікетування головного управління МВС України у Львівській області, під час якого адепти і симпатиси очолюваного Догналом угруповання вимагали скасувати рішення Управління ГРФО ГУМВС України.

Як стверджують журналісти «Католицького Оглядача», заява Догнала та агресивні публічні акції його прихильників дозволяють припустити, що не виключений тиск на посадовців, які прийняли таке рішення щодо Догнала.

**РІЗДВЯНЄ ПОСЛАМНЯ
ВЛАЖЕННІЙШОГО
СВЯТОСЛАВА**

**Високопреосвященним і Преосвященним
Архiepіскопам та Митрополитам,
боголюбивим єпископам, всечесному
духовенству, преподобному монашеству,
возлюбленим братам і сестрам, в Україні
та на поселеннях у світі сущим**

Христос народжується – славте!

Христос із небес – зустрічайте!

Христос на землі – бадьортеся!

Канон Утрени Різдва Христового

Дорогі у Христі!

Цими словами з канону Різдяної Утрени хоч привітати всіх вас зі світлим святом Різдва Христового. Сьогодні Христова Церква закликає нас не просто вкотре відзначати це свято, а й запрошує прославляти, зустрічати Бога, який прийшов до нас у людському тілі, та кріпитися присутністю цього небесного Дитяти.

«Христос народжується – славте!» Це запрошення набирає для нас особливого значення, коли приєднаємося до безпосередніх учасників і свідків події цього дивного народження. Ті, хто славить новонародженого Божого Сина, – це передусім небесні ангели. Це вони відкривають перед пастирями, які стоять вночі на сторожі своїх отар, чудесну новину про народження Сина Божого, співаючи величну пісню: «Слава на висотах Богові, а на землі мир людям його вподобання» (Лк. 2, 14). Чи не вперше ангельські сили стають поруч з людьми і разом з ними творять один-єдиний народ, небесний і земний хор. Ця вселенська прослава, яка лунає єдиним багатоголоссям неба і землі, наче показує, що у таїнстві вочлнення Сина Божого небесна і божественна дійсність поєднується з людиною, з її історією, минулим, сучасним і майбутнім. У цьому таїнственому поєднанні в особі новонародженого Ісуса Христа, Бога і людини, відбувається обмін дарами між ними: Творець відкриває повноту свого вічного життя людині, а життя людини вповні відкривається Богові, стає простором Його присутності та діяння. Ось чому славити новонародженого Спасителя – означає насамперед відкрити Його присутність у нашому житті. Сьогодні Бог дійсно є з нами, у сучасному моменті історії нашого народу, того об'єданого Божого люду, який від ангелів вчиться, як гідно предстояти перед Богом і Його величати. Прославляючи різдяною колядою народженого Спасителя, ми разом з ангелами сповіщаємо прихід небесної радості, що усуває земний смуток і розпач, даруючи людині дар вічного життя із Богом.

«Христос із небес – зустрічайте!» Зустрічаючи Сина Божого, який в людському тілі прийшов на світ, ми визнаємо, що сам Бог захотів увійти в життя кожного з нас, аби на себе взяти всі наші провини, недуги, болі й негаразди, а нам дарувати своє вічне блаженство та щастя. Момент, коли Спаситель торкається кожного із нас зокрема та силою і діянням Святого Духа вносить своє вічне життя у наше людське життя, ми називаємо Святим Таїнством. Таких Таїнств у Христовій Церкві є сім: Хрещення, Миропомазання, Євхаристія, Покаяння, Священство, Подружжя та Єлеопомазання. Ці Таїнства є плодами і наслідками народження Бога у людському тілі. Щоразу, коли ми приймаємо і беремо участь у тому чи іншому Святому Таїнстві, нам дається великий дар зустрічі з Христом-Господом, а ця зустріч переображує наше життя, наповнюючи його любов'ю Отця, благодаттю Сина і силою Святого Духа. Таким чином Божа присутність через Святі Таїнства робить нас учасниками Божого життя, згідно зі словами св. Атанасія: «Бог став людиною, щоб людина могла стати богом за благодаттю». Цю благодать Христового Різдва особливо важливо для нас відкрити і оцінити у цьому Новому 2012 році, який наша Церква, у її підготовці до святку-



вань 1025-річчя Хрещення Русі-України, присвячує Святим Таїнствам. Отож, зустріти новонародженого Христа сьогодні можна передусім у Святих Таїнствах, особливо в Євхаристії, яка є центром і вершиною всього життя Церкви. Нашою живою участю у Святих Таїнствах, зокрема Покаянні та Євхаристії, ми найкраще зможемо підготуватися та відсвяткувати цьогорічне Різдва Господа нашого Ісуса Христа. А впродовж цього Нового року стараймося глибше збагнути і відкрити для себе безцінний скарб Святих Таїнств у Христовій Церкві та користати з них на наше освячення і спасіння.

«Христос на землі – бадьортеся!» У цю таїнствену різдяну ніч небесний ангел-благовісник каже нам, як колись вівчарям: «Не бійтеся, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу!» (Лк. 2, 10). Сьогодні ми, на жаль, мусимо ствердити, що в наше українське суспільство повертаються різні страхи минулого. Навіть після двадцяти років будівництва Української держави ми є чомусь надалі стривожені тим, чи справді збережемо її незалежність, волю та українську самобутність. Страхаємося некерованості світових економічних криз і новітніх форм соціального та національного поневолення. Тому ця ангельська благовість – «Не бійтеся!» – має з особливою силою промовити нині до наших сердець.

«Христос на землі – бадьортеся!» – співає сьогодні Христова Церква. Бадьорімося всі ми, бо присутність на землі вочлненого Христа – нашого Спасителя – це для нас джерело невимовної сили й надії в нашому земному житті з його змаганнями та випробуваннями. Лише у Його народженні, у Різді незмінного і вічного Бога, народжується нове й краще майбутнє, яке дає зміст і певність нашому теперішньому. Хто сьогодні віднайшов свою надію у маленькій Дитині – новонародженому Спасителі, той вже знайшов допомогу і силу для свого непростого, мінливого та непевного сьогодення.

Дорогі в Христі! У цей світлий і радісний день славімо новонародженого Ісуса нашою прабатьківською колядою. Нехай вона сьогодні усуне з наших сердець усякий страх і смуток. Зустрічаймо сьогодні Предвічного Бога відкритим серцем і сповняймося Його небесною благодаттю, радістю та миром. Нехай ця різдяна радість підбадьорить і скріпить нас у нашій щоденній праці та молитві, дарує єдність і злагоду в наших громадах. Нехай різдяна зірка, що колись привела мудреців до вертепу, де спочивав Цар віків, освітить нам дорогу до нашого майбутнього в Христі-Ісусі.

**Христос рождається! Славімо Його!
† СВЯТОСЛАВ**

*Дано в Києві, при соборі Воскресіння Христового,
4/21 листопада, в день празника Введення в храм
Пресвятої Богородиці*

Утворення трибуналу Львівської Митрополії УГКЦ

У зв'язку з утворенням Львівської Митрополії УГКЦ Високопреосвященний Архієпископ і Митрополит Львівський владика Ігор своїм декретом від 9 грудня 2011 року заснував трибунал Львівської Митрополії УГКЦ.

З нагоди утворення Митрополичого трибуналу в архикафедральному храмі святого Юрія у Львові було відслужено урочисту Архирейську Божественну Літургію, яку очолив Високопреосвященний Архієпископ і Митрополит Львівський владика Ігор. Йому співслужили судові вікарії усіх єпархій, які увійшли до складу Львівської Митрополії.

По завершенні Літургії владика Ігор побажав новопризначеним суддям



Митрополичого трибуналу сумлінно та бездоганно виконувати свої обов'язки у своєму суддівському служінні.

Відповідно до канону 1064 § 1 Кодексу Канонів Східних Церков,

новоутворений трибунал Львівської Митрополії не є відмінним від трибуналу єпархії Митрополита (в даному випадку – Львівської Архiepархії). Відтепер цей трибунал стає апеляційним трибуналом від вироків трибуналів Стрийської, Сокальської та Самбірсько-Дрогобицької єпархій, що входять до складу Львівської Митрополії. Митрополичий трибунал Львівської Митрополії розпочинає свою діяльність з 9 грудня 2011 року і знаходиться за адресою: м. Львів, пл. Св. Юра 5, тел. 261-13-81. Документи від вірних приймаються і видаються трибуналом з 10.00 год. до 13.00 год., крім церковних і державних свят.

Владика Ігор відвідав дитячий психоневрологічний диспансер



20 грудня Високопреосвященний Архієпископ і Митрополит Львівський Ігор відвідав з пастирським візитом Львівський обласний дитячий психоневрологічний диспансер, що по вул. Драгоманова, 58 у Львові. Владика відслужив Архирейську Божественну Літургію для дітей

та працівників закладу у каплиці св. Миколая, яка була посвячена минулого року у приміщенні диспансеру. Архирейські співслужили медичний капелан диспансеру о. Дмитро Гриник, голова Комісії Львівської Архiepархії у справах охорони здоров'я о. Володимир Мошчак та о. Іван Ковалець.

Отець-капелан Дмитро, ділячися своїми враженнями від служіння в диспансері, розповів, що завданням його, як душпастиря – є допомогти віднайти віру і надію тим, хто страждає на ту чи іншу недугу. Окрім душпастирської опіки над пацієнтами закладу, отець Дмитро забезпечує також духовні потреби працівників диспансеру.

У слові подяки Високопреосвященному Архієпископові та Митрополиту Львівському головний лікар диспансеру Ореслава Хомик висловила почуття радості з приводу того, що каплиця під час молитовних відправ є завжди заповнена, що «Євангеліє мають можливість почути і працівники, і батьки хворих, але найважливіше – діти, заради яких і була посвячена ця каплиця».

Віра ЦЕНГЛЕВИЧ

У Львові освятили гарнізонний храм Верховних ап. Петра і Павла

Нещодавно у Львові з нагоди 20-ої річниці утворення Збройних сил України урочисто відкрили й освятили гарнізонний храм святих Верховних Апостолів Петра і Павла (вул. Театральна, 11). Чин освячення храму звершив Високопреосвященний Архієпископ і Митрополит Львівський Ігор у співслужінні Пресвященного владика Михаїла, єпарха Сокальсько-Жовківського, керівника департаменту Патріаршої Курії у справах душпастирства силових структур України, а також військових капеланів.

На урочистості з нагоди відкриття храму прибули представники влади міста й області, ректор Військової академії сухопутних військ ім. Петра Сагайдачного генерал-лейтенант Павло Ткачук із офіцерським складом та курсантами і чисельна громада міста Львова.

Архієпископ і Митрополит Львівський скерував слова вдячності о. Степану Сусу – голові Центру військового капеланства Львівської архiepархії УГКЦ, який подбав про те, щоб військові отримали цей храм для задоволення своїх духовних потреб.

Від імені єпископату Римо-Католицької Церкви в Україні усіх присутніх привітав головний військовий капелан о. Григорій Драус.

Для військових храм буде відчинений завжди, а для усіх, хто бажає зустрітися з Богом, кожного дня служитиметься Божественна Літургія.

о. Павло ДРОЗДЯК,
прес-секретар
Львівської архiepархії УГКЦ



Владика Венедикт благословив храм в с. Малечковичі



4 грудня, в день храмового празника парафії Введення в храм Пресвятої Богородиці с. Малечковичі (Сокільницький деканат) владика Венедикт, єпископ-помічник Львівської Архiepархії, благословив новозбудований храм прикрасило мозаїчне панно за престольної ікони, яке мистецьки виконав о. Євген Андрухів.

У своїй проповіді владика Венедикт, зокрема, зазначив: «В кожному з нас перебуває Господь і через кожного з нас прагне проявитись Господь. Увійдімо в цей храм, яким являється кожен із нас, і пізнаймо, що Господь в нас очікує нашої присутності, щоби ми зустрілися з Ним».

По завершенні Літургії архирей зачитав грамоту Митрополита Львівського владика Ігоря, котрою «за ревне та віддане служіння Христовій Церкві нагороджується адміністратор храму о. Василь Мудь нагрудним хрестом з прикрасами»,

водночас отримавши право носити набедреник. «Це є нагорода для всіх нас, тут присутніх. Це є свідчення того, що ми спромоглися здійснити це величне діло», – сказав у відповідь о. Василь.

Також настоятель храму подякував усім, хто своїми молитвами, служінням, працею та коштами спричинився до будови цієї святині. У свою чергу, архирей подякував усім за присутність на цьому торжестві, в особливий спосіб усім священнослужителям, які так чисельно зібралися, щоб разом помолитися, та хорів, який дав відчуття красу і велич Господню, і побажав усім парафіянам с. Малечковичі завжди разом зустрічатися в цьому храмі з Богом на спільній молитві.

Роман СОКОЛЕНКО,
прес-служба Львівської Архiepархії

ЗІК: ОКСАНА БІЛОЗІР ПРИЧЕТНА ДО СЕКТИ «ДОГНАЛІВЦІВ»

Журналістське розслідування програми «Люстрація» львівського телеканалу ЗІК ТВ встановило незаперечну причетність Оксани Білозір – народного депутата України, члена партії Християнсько-демократичний союз – до секти «догналівців». Журналісти каналу продемонстрували в ефірі документ, який засвідчує, що пані Оксана цілком свідомо, проти волі проводу УГКЦ, зокрема, тодішнього Глави УГКЦ Патріарха Любомира кардинала Гузара, сприяла отриманню Антоніном (Ллєю) Догналом українського громадянства. Оксана Білозір, як свідчить документ, клопотала перед тодішнім в.о. голови Служби безпеки України Валентином Наливайченком про позитивне вирішення питання про надання провідникові догналізму українського громадянства. На щастя, за нашою інформацією, Догнал так і залишився громадянином Чеської Республіки.

«Католицький оглядач»

В СОБОРІ СВ. ЮРА ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ БЛАЖЕННІШОГО МИРОСЛАВА ІВАНА ЛЮБАЧІВСЬКОГО

14 грудня в архикафедральному соборі св. Юра молитовно вшанували пам'ять Блаженнішого Мирослава Івана кардинала Любачівського в день 11-х роковин з дня його відходу у вічність. Поминальну панахиду в крипті собору відслужив настоятель храму митрофорний протопресвітер Роман Кравчик.

По завершенні панахиди о. Роман подякував усім присутнім за спільну молитву та добру пам'ять про цього визначного архієрея.

ПРОГОЛОШЕННЯ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ УГКЦ

13 грудня, у день св. Андрія Первозванного, Предстоятель Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав (Шевчук) проголосив в Івано-Франківську утворення Івано-Франківської митрополії УГКЦ і ввів на престол її першого Митрополита – владика Володимира (Війтишина).

Митрополит отримав повноваження та обов'язки, передбачені кан. 131-139 Кодексу канонів Східних Церков. Він скликатиме Митрополичий синод, який врегулюватиме питання діяльності Церкви на певній території, матиме право висвячувати, інтронізувати єпископів своєї митрополії, дбатиме про ретельне дотримання віри, проводитиме канонічні візитації, якщо вони занедбані в єпархиях, а також має створити Митрополичий трибунал.

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ ПРОГОЛОСИВ ТЕРНОПІЛЬСЬКО-ЗБОРІВСЬКУ МИТРОПОЛІЮ

22 грудня в кафедральному соборі Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці м. Тернополя під час Архирейської Літургії Предстоятель Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав (Шевчук) проголосив створення Тернопільсько-Зборівської митрополії УГКЦ. Першим Митрополитом Тернопільсько-Зборівським став владика Василь (Семенюк), єпарх Тернопільсько-Зборівський.

На урочисте проголошення митрополії прибуло 25 архієпископів, митрополитів та єпископів з України і з-за кордону, у тому числі Апостольський нунцій в Україні архієпископ Томас Едвард Галліксон, та майже дві сотні священників.

БЛАГОСЛОВЕННЯ КАПЛИЦІ В ЛІЦЕЇ ІМЕНІ ГЕРОІВ КРУТ

20 грудня владика Венедикт, єпископ-помічник Львівської Архiepархії, благословив каплицю у Львівському державному ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою імені Героїв Крут.

Разом з владикою у цей святковий для ліцеїстів день молилися військовий капелан цього навчального закладу о. Тарас Михальчук, голова Центру військового капеланства о. Степан Сус, голова Центру студентського капеланства о. Богдан Грушевський, колишній капелан ліцею о. Василь Тузак, а також інші священнослужителі та семінаристи, які допомагають військовим капеланам у служінні в ліцеї.

Також на спільній молитві були присутні ліцеїсти з усіх курсів ліцею, викладацький склад і керівництво на чолі з директором цього навчального закладу полковником Романом Салаяком.

ІНТРОНІЗАЦІЯ САМБІРСЬКО-ДРОГОБИЦЬКОГО ВЛАДИКИ ЯРОСЛАВА (ПІРИЗА)

«Ця інтронізація завершує особливий рік в історії нашої Церкви, який назавжди буде позначений введенням на престоло різного рівня як в Україні, так і за кордоном», – наголосив Блаженніший Святослав під час інтронізації єпископа Самбірсько-Дрогобицького владика Ярослава (Пририза), яка відбулась 24 грудня у м. Дрогобич у кафедральному храмі Пресвятої Трійці.

Блаженнішому Святославу під час Божественної Літургії співслужили владика Іван (Мартиняк), Митрополит Перемисько-Варшавський, владика Володимир (Війтишин), Митрополит Івано-Франківський, владика Василь (Семенюк), Митрополит Тернопільсько-Зборівський, понад 20 єпископів УГКЦ, а також владика Мечислав Мокшицький, Архієпископ Львівський РКЦ. Загалом участь в урочистому богослужінні взяла понад 300 священнослужителів, представники монашества, вірні з усіх теренів єпархії та представники державної влади.

Як було повідомлено 27 жовтня 2011 року, Блаженніший Святослав Шевчук, Глава УГКЦ, за згодою Постійного Синоду УГКЦ, прийняв зречення з душпастирського уряду, подане Преосвященним владикою Юліаном (Вороновським), тогочасним єпархом Самбірсько-Дрогобицьким. Владика Юліян (Вороновський) був першим єпископом єпархії впродовж 1994-2011 років.

НА ПРИКАРПАТТІ РЕСТАВРУВАЛИ ІКОНУ XVII СТОЛІТТЯ

Івано-Франківський обласний художній музей презентував відреставровану ікону XVII століття «Богородиця Одигітрія». Як повідомили в дирекції музею, спочатку вважалося, що ікона написана в 1872 році, але після реставрації виявилось, що вона походить з XVII століття.

Ікону на реставрацію привезли з села Залукви Галицького району. Її вік було встановлено за допомогою рентгенівського апарату у Львові.

УНІАН

У США – БУМ ТЕМНОШКІРИХ КАТОЛИКІВ

Серед католиків США зростає кількість темношкірих вірян – такими є результати дослідження, яке провів університет Нотр-Даму. Темношкірі католики не лише мають значний вплив у єпархіях Сполучених Штатів, але й борються за громадські права і ведуть екуменічний діалог із «темношкірими протестантськими церквами».

Відповідно до результатів дослідження, які наводять видання «Vatican Insider», ті, хто навчався у католицьких школах і одружились, є більш активними у житті Церкви.

Темношкірі католики не лише становлять більшість у Церкві США, але серед них помітне і стабільне зростання кількості осіб, що беруть участь у недільних Літургіях. Більше того, темношкірі католики чіткіше сприймають церковні структури, ніж світлошкірі. 78% афро-американських католиків зазначають, що парафіяльні священники «добре» або «дуже добре» задовольняють їхні духовні потреби (серед світлошкірих – 67%).

За матеріалами «Католицького Оглядача»

ЗБЕЗПЕЧЕНО МОНАСТІР СВ. ІВАНА ПРЕДТЕЧІ НА ЙОРДАНИ

Агентство церковних новин amen.gr повідомило, що 12 грудня 13 євреїв-екстремістів проникли до православного монастиря св. Івана Предтечі на Йордані, біля місця Хрищення Спасителя, і обезчестили обитель. Були знищені ікони та хрести, спалені національні прапори Греції, які традиційно вивішуються в грецьких монастирях. Відомо, що серед ікон монастиря св. Івана Предтечі було багато ікон, написаних в кінці XIX – початку XX століття.

13 грудня на місце злочину прибули Єрусалимський патріарх Феофіл, Капітолійський митрополит Ісихий та консул Греції в Ізраїлі. Зараз вандалі вже схоплені і допитуються.

Седмица.ru

КОНГРЕСМЕНИ США ЗАКЛИКАЮТЬ ОБАМУ ЗАХИСТИТИ ХРИСТІЯН ІРАКУ

37 членів палати представників Конгресу США написали звернення до президента США Барака Обами, закликаючи його порушити питання про захист прав християн на території Іраку при його зустрічі з іракським прем'єр-міністром Нурі Аль-Малікі. Про це повідомляє арабський християнський портал Alkawaa.

Виступаючи від імені колег, республіканець Френк Вольф сказав, що «іракський уряд повинен знати, що захист та існування християнських громад буде одним із ключових моментів, які визначатимуть подальші стосунки двох держав».

Конгресмени також нагадали президентові, що за результатами розслідування було зафіксовано: більшість актів насильства в Іраку спрямовані саме проти християнського населення, у жодному з випадків не було проведено належного розслідування, винні не понесли покарання. Депутати просять Обаму, аби під час бесід з іракським чиновником він вимагав запевнень, що найближчим часом життя іракських християн стане безпечним.

Конгресмени закликають іракське керівництво забезпечити всі права і свободи для християн Іраку, спадкоємців древньої традиції, і забезпечити це на вищому державному рівні.

Зараз в Іраку проживають християни двох древніх християнських традицій – Ассирії (халдейської) і сирійської. Вірні належать до Сирійської Православної Церкви (Орієнтальної), Сирійської Католицької Церкви, Халдейської Католицької Церкви та Церкви Ассирії Сходу.

РІСУ

«Kirche in Not» тепер є папським фондом

Папа Венедикт XVI присвоїв німецькій благодійній організації «Kirche in Not» («Церкві в потребі») статус Папського фонду. Відтепер її головною штаб-квартирою стане Ватикан, хоча головний офіс «Kirche in Not», як і раніше, перебуватиме в місті Кенігштайн (Німеччина).

Президентом наново заснованого фонду Папа призначив префекта Конгрегації у справах духовенства кардинала Мауро Пьянццо. Президент, у свою чергу, зробив свої призначення. Зокрема, головою правління фонду став Йоханнес Хеерман фон Цюдтвік, який протягом останніх 30 років очолював німецьке відділення Мальтійського ордену. Церковним

асистентом організації призначено отця Мартіна Барту, що належить до священницького братства «Справа Ісуса Первосвященника».

У посланні, яким засновується новий фонд, Папа Венедикт XVI нагадав, що «Kirche in Not» надає допомогу нужденним церковним громадам і вірним ось уже впродовж декількох десятирок років. Організацію після Другої світової війни заснував священник Веренфрід ван Страатен з благословення Папи Пія XII. Спочатку її метою було надання допомоги німецьким переселенцям. Тоді ж було висунуто і гасло: через благодійність – до примирення! Нині ця міжнародна організація користується підтримкою 600 000 до-



На фото: Кардинал Мауро Пьянццо

бровольців і спонсорів. Вона фінансує 5000 проектів у 140 державах у всіх куточках землі, має свої відділення у 17 країнах, а за минулий рік спромоглася зібрати пожертвування на суму 85 мільйонів євро.

За матеріалами: sibcatholic.ru

Новий Апостольський нунцій вже говорить українською



Цьогорічна передріздвяна зустріч, на яку традиційно збираються священники і монахи Католицької Церкви обох обрядів, стала особливою. Вперше вона відбувалась за участі новопризначеного Апостольського нунція Томаса Галліксона та архієпископа Петра Мальчука.

Владика Петро представив нунцію римо-католицьке духовенство та монахинь, а

греко-католицький єпископ Йосиф Мілян представив присутніх в нунціатурі священників, монахів і монахинь УГКЦ.

Зустріч стала особливою також тому, що Апостольський нунцій вперше звернувся до всіх присутніх українською мовою, зауваживши: «Декілька днів тому на підготовчій зустрічі сестра Ольга подивилася на мене і запитала: «Чи ми



маємо зробити цього року щось нове?» Я відповів: «Не знаю. Це ж я новий у цьому році!»

– Від імені Святішого Отця і від мене особисто, незважаючи на мій брак досвіду і поки що короткий термін перебування тут, складаю побажання радісних свят Різдва Господнього і дякую усім, які передо мною виступали, а через вас – усім тим, які трудяться для того,

щоб нести Христа у цей світ без точок опори, – сказав нунцій. – Бажаю вам також доброго року, у надії, що будемо щораз більше і краще пізнавати один одного і що зустрінемося разом на нашій наступній зустрічі. Нехай Бог благословить вас.

Зустріч завершилася святою трапезою.

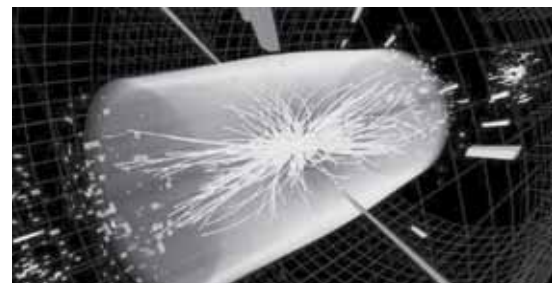
За матеріалами Католицького медіа-центру

Чи змінить картину світу виявлення «бозона Хіггса»?

Європейська організація з ядерних досліджень оголосила, що подвійний експеримент, проведений під керівництвом двох фізиків-італійців, призвів до виявлення сліду «бозона Хіггса» – елементарної частинки, яка, відповідно до гіпотези, знаходиться в атомному ядрі всіх елементів. Якщо ці результати підтвердяться, то вони будуть мати надзвичайну цінність для довершення теорії матерії.

Новину прокоментував астроном Ватиканської обсерваторії о. Габріеле Джотті.

– В теорії елементарних частинок існує модель, яка називається «стандарт», – вона описує всі відомі в природі взаємодії. Ця модель включає електромагнітне і слабе зв'язування. Модель була передбачена теоретично вже давно й отримала Нобелівську премію в 1978 році. Однак частки цієї електрослабкої взаємодії були відкриті тільки в 1984 році Карло Руббіа з Організації з ядерних досліджень. А маса цих часток визначається так званим «бозоном Хіггса». Частинки, які



бозон наділяє масою, були виявлені, а проте сам «бозон Хіггса» виявлений не був. Були проведені численні експерименти з виявлення цієї частки – аж до сьогоднішнього дня.

– Як це відкриття може змінити бачення світу?

– Просто буде ще раз

підтверджена електро-слабка модель. Поки ще немає жодних ознак появи нової фізики.

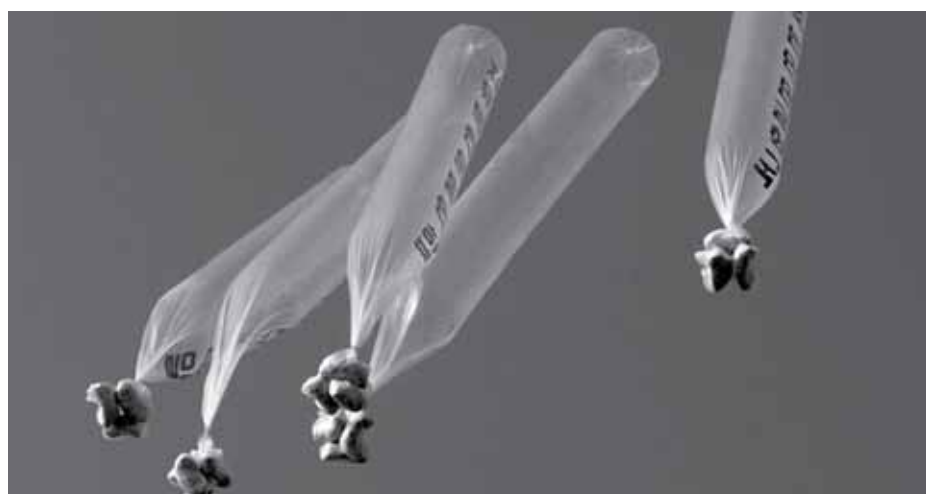
– Газети повідомляють про це відкриття під заголовком «знайдений слід частинки Бога». Чи це не занадто?

– Так. Одна з причин, через яку її називають «часткою Бога», по-

лягає в тому, що її неможливо було виявити. З 1984 року минуло чимало часу. Численні студенти писали свої дипломні роботи в Організації з ядерних досліджень, бажаючи присвятити їх цій частинці, однак не знайшли її. Таким чином, відкриті нами теоретичні моделі поки не підтверджені, і я не розумію, чому говорять про «науку, яка може зрозуміти все»: адже навіть ті теорії, які у нас є і з якими всі начебто згодні, ще не були перевірені!

Радіо Ватикан

У Північну Корею доставили Біблії на аеростатах



Християнська організація «Міжнародна Християнська Турбота» (International Christian Concern) скинула понад 10 тисяч Біблій на територію Північної Кореї за допомогою

теплових аеростатів. У кожен апарат було завантажено близько тисячі примірників Святого Письма. Пролетівши певну відстань у повітряному просторі Північної Кореї, аеростати вибухали,

пише «Fides».

«Міжнародна Християнська Турбота» займається підтримкою вірних, у тому числі тих, які живуть на території країн, де християнство є переслідуваною релігією. Північна Корея, як відомо, є закритою для місіонерської діяльності країною, відомою своєю нетерпимістю до християн. Тут за поширення Біблії можна потрапити до в'язниці. Однак відомо, що у Північній Кореї Біблія є цінним товаром на так званому «чорному ринку». Солдати, які конфісковують книги у християн, самі ж потім організують їх продаж.

За останніми оцінками, у Північній Кореї християнство сповідують близько 400 тисяч осіб.

За матеріалами: www.radiovaticana.org

Церква не повинна йти в політику, бо тоді вона буде змушена стати або на бік Пилата, або на бік Варавви, – Глава УГКЦ

Глава Української Греко-Католицької Церкви Святослав Шевчук заявив в Одесі, що представники духовенства не повинні йти в політику – це суперечить суті їх сану. Під час прес-конференції 9 грудня Блаженніший зазначив, що «коли Церква піддається спокусі перетворитися в якусь політичну силу, – а цьому є наочні приклади, – вона буде змушена стати або на бік Пилата, або на бік Варавви. Нагадаю вам, що один із них був представником окупаційної іноземної влади, а другий озвучував націоналістичні ідеї з приводу незалежності єврейського народу. Якщо Церква буде



вірна своїй природній місії, то вона завжди буде на боці народу і Христа, а не на боці протидіючих політичних сил. Ми завжди дотримуємося позиції невтручання в політичні справи.

Церква повинна бути матір'ю для всіх – і для правих, і для лівих, і для центристів. Ми намагаємося виховувати свідомих громадян, які самі повинні бути відповідальні. Наші люди до сих пір живуть вірою в казку про доброго царя, який за них усе вирішить. Це явний анахронізм для демократичного суспільства – у демократичній країні кожен громадянин повинен сам відчувати відповідальність за свою державу, – а Церква їх такими виховує, ні в якому разі не беручи на себе політичні функції».

За матеріалами УНІАН-Релігії

Гравець «Шахтаря» Фернандіньо хоче стати пастором

Півзахисник донецького футбольного клубу «Шахтар» Фернандіньо заявив, що може прийняти сан і стати священником, повідомляє офіційний сайт гірників. «Коли я був ще дуже юний, але вже став професійним футболістом, що заробляє великі гроші, то робив дуже багато дурниць, які ледь не завершилися для мене катастрофою. Мені вдалося зупинитися буквально на краю прірви, з якої я б, можливо, вже ніколи не вивірився. Задумавшись над собою, над сенсом життя, я зміг змінити себе завдяки Богові. Прийшовши до Бога, я став абсолютно іншим. У цьому мені допомогла Церква», – заявив Фернандіньо прес-службі клубу. «Я

можу представити себе в такій якості, навіть ще будучи футболістом! А якщо говорити серйозно, то думка про те, аби прийняти сан і стати пастором, у мене справді виникла. В принципі, я готовий до цього. Але ніхто не знає, що буде в майбутньому. Я ж дав Богові обіцянку триматися обраної дороги», – додав гравець.

Уродженець бразильського муніципалітету Лондріна перебрався до Донецька в 2005 році у віці 20 років. За п'ять з половиною сезонів у складі «помаранчево-чорних» хавбек чотири рази перемагав у чемпіонаті України, виграв Кубок УЄФА і доходив до 1/4 фіналу Ліги чемпіонів. На рахунок Фернандіньо – 5 матчів за збірну Бразилії.



Бразилець – не перший гравець «Шахтаря», що вибрав релігійну дорогу: у 2010 році священником став екс-півзахисник гірників і молодіжної збірної СРСР Анатолій Раденко.



Ладан – знайомий багатом з дитинства запах – відразу збуджує спогади про храм. Перед тим, як потрапити до кадила священника, він долає довгу дорогу, яка починається найчастіше в одній із африканських країн – Ефіопії. Але дані екологів говорять про наступаючу ката-

строфу – як екологічну, так і економічну, культурну. Дерева, що зростають ладан, невпинно вимирають. Щороку північна частина Ефіопії, де росте найбільша кількість цих культурних рослин, втрачає 7 % дорослих дерев. Нові саджанці *boswellia*

Ладан під загрозою

rarugifera не виживають. Причина проста і полягає в зміні клімату – змінився звичайний режим дощових та посушливих років, і рослини не можуть відновитися після посухи. Моделювання показує, що вже в наступні п'ятнадцять років виробництво ладану впаде вдвічі.

Обсяги виробництва ладану на планеті точно не вивчалися, але воно, найімовірніше, не перевищує 600 тонн. Близько половини викупує Китай для виробництва препаратів народної медицини. Близько сотні

тонн перепадає парфумерним та косметичним компаніям: гіркий запах ладану не замінити нічим. Ще сотні тонн дістається Католицькій і Православній Церквам.

Варто, правда, зауважити, що Ефіопія – не єдине місце, де зростає ладан: його дикі чагарники є також у Сомалі. Щоправда, їхній стан невідомий, але малоімовірно, аби вони почували себе краще, ніж в Ефіопії. Ще одне місце виробництва ладану



– Йемен, проте і там зафіксовано загибель дерев. В історичній перспективі учені відзначають постійне зростання ареалу рослини, смоли якої три мудреці подарували Дитяткові-Христу.

globalist.org.ua

У Нью-Йорку виставили Кумранський рукопис



Нещодавно у нью-йоркському виставковому залі «Discovery Times Square» відкрилася експозиція, на якій представлено уривок старовітнього рукопису, що добре зберігся, з Десятьма заповідями, даними Мойсееві. Як повідомляється на сайті виставки, вона триватиме до 2 січня 2012 року.

Згаданий сувій є найдавнішою зі збережених до наших днів копією Десяти заповідей. Як зазначається в анотації до експозиції, шматок пергаменту дивом уцілів і потребує особливих умов зберігання. Його знайшли в 1952

року в 4-ій печері Хірбет-Кумрана, що біля Мертвого моря. Сувій відноситься так званих «сувоїв Мертвого моря», які виявили в печерах на території, що належала британському мандатові в Палестині (зараз – територія Ізраїлю) в період з 1947 по 1956 рік. Датовані вони 250 роком до нашої ери – 68 роком нашої ери. За словами вчених, рукописи (усього близько 900 сувойів) були створені якоюсь юдейською сектою,

члени якої відділилися від основної течії юдаїзму і жили в пустелі, поки їх не знищили римляни.

Як зазначає газета «Гаарец», експозиція є найбільшим зібранням артефактів біблійної епохи, що виставляється за межами Ізраїлю. Після закінчення виставки у Нью-Йорку давньоєврейські сувойі повернуться до Ізраїлю.

За матеріалами: lenta.ru



25 % МІЖКАНЦІВ БРЮССЕЛЯ СПОВІДУЮТЬ ІСЛАМ

Сьогодні мусульмани складають чверть населення столиці Бельгії. Такі результати нового дослідження, проведеного Католицьким університетом Лівена – авторитетного франкомовного університету Бельгії. У реальних цифрах кількість мусульман, що проживають у Брюсселі (тут зосереджена половина всіх віруючих), сягнула 300.000 чоловік. А це означає, що Брюссель став на сьогодні найбільш мусульманським містом Європи.

У практичному аспекті іслам «мобілізує» в Брюсселі більше людей, ніж Римо-Католицька Церква, політичні партії і навіть профспілки, говорить в дослідженні, оприлюдненому наприкінці листопада. Його автор соціолог Феліче Дассетто передбачає, що в 2030 році мусульмани стануть у Брюсселі більшістю. За його словами, іслам у Брюсселі стає все помітнішим: з'являється більше мечетей, мінаретів, покритих жінок і мусульманських організацій.

Більшість мусульман у Брюсселі є вихідцями з Марокко (70%) і Туреччини (20%), решта 10% – з Албанії, Єгипту, Пакистану та Північної Африки. Вони почали прибувати до Бельгії в 1960-х роках як заробітчани. Хоч програма з пошуку зарубіжної робочої сили була скасована ще в 1974 році, багато мігрантів тут залишилися і перевезли сюди свої сім'ї.

В цілому ж у Бельгії визнавці ісламу складають близько 6% від загальної кількості населення, і це один із найвищих показників у Європі. Мусульманська община продовжує зростати завдяки високим темпам народжуваності. Як і в інших європейських країнах, вік мусульманського населення Бельгії дуже молодий: майже 35 відсотків марокканців та турків є молодшими від 18 років, тоді як бельгійці такого віку складають усього 18%.

mignews

НІМЕЧЧИНА ІСЛАМІЗУЄТЬСЯ

У державних школах Німеччини іслам стає обов'язковим предметом. Зараз його запроваджують у федеральних землях Північний Рейн – Вестфалія і Нижня Саксонія.

Так, ландтаг землі Північний Рейн – Вестфалія ухвалив законопроект, згідно з яким, вивчення ісламу стає обов'язковим предметом, таким же як «німецька мова» або «математика». Викладання основ ісламу стартуватиме в школах в наступному навчальному році і відбуватиметься під наглядом адміністрації. У школах Північного Рейну – Вестфалії навчатиметься близько 320 тисяч учнів-мусульман. Новий предмет прийде на зміну пілотного проекту «Ісламських досліджень».

У загальноосвітніх школах Нижньої Саксонії планують ввести викладання ісламу в 2014 році. В майбутньому до цього проекту приєднаються й інші федеральні землі Німеччини.

Серед німецьких політиків були як прибічники, так і противники цього нововведення. Категорично проти виступав міністр внутрішніх справ Гас-Пітер Фрідріх (ХСС) та члени Християнського демократичного союзу.

За оцінками міністерства освіти, в найближчі декілька років для навчання 700 тисяч дітей з мусульманських сімей у Німеччині буде потрібно близько 2 тисяч викладачів. Нині їх уже готують в німецьких вузах. Курси з ісламської теології введені або з'являться найближчим часом в університетах Тюбінгена, Мюнстера, Оснабрюка, Ерлангена-Нюрнберга, Штуттгарта, Франкфурта та інших. Їх випускники зможуть також працювати імамами в німецьких мечетях.

www.newsru.com

У РПЦ НЕГАТИВНО СТАВЛЯТЬСЯ ДО ПАТРІАРХАТУ УГКЦ

Про це в інтерв'ю «УНІАН-Релігії» повідомив голова Відділу зовнішніх церковних зв'язків Російської Православної Церкви митрополит Волоколамський Іларіон (Алфеев).

«Відомо, що не тільки Московський Патріархат, а й інші Помісні Православні Церкви негативно ставляться до самої можливості визнання УГКЦ Патріархатом. Таке визнання стало б непрямым підтвердженням заяви архієпископа Святослава (Шевчука) про те, що Українська Греко-Католицька Церква є єдиною законною спадкоємицею давньої Київської митрополії», – сказав митрополит Іларіон.

При цьому голова Відділу зовнішніх церковних зв'язків РПЦ зазначив, що перетворення греко-католицьких єпархій в митрополію є, перш за все, внутрішньою справою Української Греко-Католицької Церкви

РІСУ

УГКЦ: від Митрополій до Патріархату

Рішення Синоду УГКЦ про створення трьох нових митрополій – Львівської, Івано-Франківської та Тернопільсько-Зборівської – одразу ж було сприйняте як черговий крок однієї з Церков київської традиції на шляху до створення нею власного патріархату. Зрештою, й сама УГКЦ не приховує такого наміру. Більше того, всіляко наголошується, що намір про утворення нових митрополій благословив Святий Отець, а, отже, можна припустити, що незабаром Апостольська Столиця підтримає прохання українських греко-католиків про надання їхній Церкві патріаршої гідності, до якої вони змагають не один десяток років.

Було б перебільшенням стверджувати, що утворення нових митрополій УГКЦ викликало захоплення у представників українських православних Церков. Можу припустити, що скоріше навпаки.

На тлі проблем, що існують у вітчизняному православ'ї, зокрема, тих, що пов'язані із його розколом, рішення УГКЦ виглядає як докір братам-православним за їх неспроможність дійти хоч якоїсь згоди, не кажучи вже про поступ, а саме – створення єдиної помісної Церкви.

І хоча представлелі УПЦ МП, УПК КП та УАПЦ утримуються від офіційних коментарів щодо патріарших планів УГКЦ, однак уже сьогодні «закидається» у суспільство і ЗМІ думка, що в разі отримання УГКЦ статусу патріаршої Церкви, цей статус буде «неповноцінним», оскільки й надалі передбачатиме залежність греко-католиків від Папи Римського. Інша справа – патріархат для Православної Церкви,



який свідчить про її повну незалежність і самостійність.

Не вникаючи у питання віровчення, що безпосередньо пов'язані з розумінням статусу патріархату католиків і православних, відзначу кілька важливих, на мою думку, аспектів, що стосуються перспектив розвитку традиційних християнських Церков в Україні у світлі можливого набуття УГКЦ патріаршої гідності.

Передусім слід наголосити, що, незважаючи на Декрети II Ватиканського собору та Кодексу канонів Східних Церков, які передбачають для Церков схід-

ного обряду статус патріархату, УГКЦ тривалий час цього статусу добитися не може. У цьому плані повчальною і характерною є постать Йосифа Сліпого, який, спираючись на згадані документи, погодився стати першим Патріархом УГКЦ, за що одразу ж потрапив у немилість до Апостольської Столиці. З цього часу Ватикан, з одного боку, завжди визнавав законне право українських греко-католиків на власний патріархат, а з другого – не робив жодних практичних дій для того, щоби це право було реалізоване.

Підтримка нинішнім Папою Римським Венедиктом XVI рішення про створення трьох нових митрополій, без сумніву, є першим реальним кроком Ватикану у напрямі надання УГКЦ патріаршого статусу. Можна не сумніватися у тому, що цей крок зроблено лише тому, що роль і значення УГКЦ в Україні і світі за останній час суттєво зросли. А, отже, не рахуватися з цим Ватикан уже не може.

Тепер про сам статус. На сьогодні за УГКЦ визнано статус Верховного Архиепископства. Це означає, що Церкву очолює Верховний Архиепископ. Він, як і Патріарх, обирається Синодом єпископів, але в обов'язковому порядку цей вибір має затвердити Папа Римський. Тільки після цього може відбутися його інтронізація. У разі ж надання УГКЦ патріархату глава Церкви обиратиметься Синодом єпископів, після чого відбувається його інтронізація, і вже опісля Патріарх звертається до Папи Римського для сопричастя (церковним спілкуванням).

Як бачимо, отримавши патріархат, УГКЦ не дистанціюється від Риму як легітимного духовного центру, але отримує можливість абсолютної автономії у вирішенні практично усіх питань життя Церкви. А це те, чого не мають, але намагаються здобути Православні Церкви в Україні.

Очевидно, що можливе набуття УГКЦ патріархату остаточно не вирішує питання утворення в Україні єдиної помісної Церкви. Однак і не перешкоджає такій перспективі. Більше того, робить її більш зримою, адже один із суб'єктів переговорного процесу – УГКЦ – набуває більшої

самостійності у вирішенні доле-носного питання для українських християн.

Важливо підкреслити, що нинішній предстоятель УГКЦ Блаженніший Святослав створення нових митрополій пов'язує із структурою Церкви, яка існувала за часів Київської Русі. Таким чином він підтверджує готовність на ділі реалізувати ідею відновлення єдиної Київської Церкви, про що заявляв колишній лідер Церкви кардинал Любомир Гузар.

Як тут не згадати, що довший час УГКЦ була розмінною монетою в руках лідерів двох важливих релігійних осередків – Москви і Риму. Зокрема, для Москви УГКЦ була «незручною», а то й ворожою, оскільки діяла на землях, які Московський патріархат чомусь вважає своїми («канонічними»). Для Риму ж УГКЦ ставала «тягарем» у переговорах з тим же Московським патріархатом, який домагався від Ватикану припинення «експансії католиків» на Схід.

Переконалим, що з отриманням патріархату УГКЦ стане об'єктом, а не суб'єктом у церковно-релігійному житті, зокрема, його європейському і світовому вимірах.

У будь-якому випадку довга «патріарша» історія УГКЦ засвідчує одну неспростовну істину: ніхто українцям як подарунок не піднесе патріархату. За нього вони мають змагатися, і при цьому сподіватися виключно на власні сили.

Богдан ЧЕРВАК,
«Українське слово»

Науковці підтверджують справжність Туринської плащаниці

Національна агенція з нових технологій, енергетики та сталого економічного розвитку (ENEA) опублікувала звіт після п'ятирічного дослідження забарвлення тканини Туринської плащаниці. Вчені намагалися дослідити, яким чином зображення було нанесене на тканину, а також внаслідок яких фізичних та хімічних процесів утворився такий колір.

П'ятеро італійських науковців (Ді Лаззаро, Мурра, Сантоні, Нікелатті та Балдаккіні) чітко спростували поширену у світових ЗМІ гіпотезу про те, що Туринська плащаниця є витвором середньовічного майстра-фальсифікатора. Зокрема, у звіті сказано: «Двостороннє зображення людини, яку бичували і розп'яли, ледь видно на пляній тканині Туринської плащаниці, і воно має багато фізичних та хімічних характеристик, які є настільки особливими, що навіть в сучасних лабораторіях неможливо було б відтворити його унікальне забарвлення. Саме ця неспроможність відтворити (і таким чином сфальсифікувати) зображення на Плащаниці відкидає усяку можливість припустити, яким чином виник образ».

Сучасна наука досі не може пояснити, як сформувалося зображення тіла на Плащаниці. Як

часткове оправдання, вчені скаржаться на те, що немає можливості провести безпосереднє пряме вимірювання тканини Плащаниці. Востаннє такий експериментальний аналіз на місці проводила у 1978 році група із 31-го науковця. Тоді вони застосовували усе можливе тогочасне обладнання, і в результаті десятків вимірювань дійшли висновку, що зображення тіла не було ані намальоване, ані надруковане, ані отримане внаслідок нагрівання. Нещодавне дослідження окремих фрагментів плащаниці показало, що товщина зафарбованого шару є надзвичайно тонкою – близько 200 нм (200 x 10⁻⁹ м), що відповідає товщині первинної клітинної стінки одного волокна тканини.

Інша важлива інформація, отримана внаслідок досліджень, це те, що кров – людська; під плямами крові немає зображення; градієнт кольору містить тривимірну інформацію про тіло; зафарбовані волокна (зображення) є більш крихкими від нефікувати) зображення на Плащаниці відкидає усяку можливість припустити, яким чином виник образ».



Іншими словами – колір є результатом прискореного процесу старіння тканини.

Слід зазначити, що до сьогодні нікому ще не вдалося відтворити зображення на тканині з такими ж характеристиками.

Науковці ENEA зазначають, що існує два припущення, яким чином тканина була розміщена навколо тіла: зверху і знизу (не у повному контакті з цілим тілом), або прикладена до тіла і зв'язана, щоб бути у максимальному контакті з майже усім тілом.

«Перше припущення підтверджується тим, що існує співвідношення між насиченістю (градієнтом) зображення та відстанню між тілом і тканиною. Більше того, на зображенні присутні ті частини тіла, які не контактували з тканиною, як, наприклад, над і під руками та навколо

носа. Друге припущення є менш ймовірним, оскільки бракує типових геометричних деформацій внаслідок контакту тривимірного тіла та двовимірної тканини. Що більше, відсутнє зображення стегон тіла. Тому робимо висновок, що зображення не утворилося внаслідок контакту тіла з тканиною», – зазначають науковці.

Саме це спостереження «разом із крайньою потужністю забарвлення та відсутністю пігментів» відкидає можливість того, що це зображення могло бути отримане внаслідок хімічного контактного методу, як у сучасній лабораторії, так і, тим більше, гіпотетичним середньовічним майстром. «Під плямами крові немає зображення, і це означає, що краплі крові потекли до того, як виникло зо-

бразження. Таким чином, приходимо до висновку, що зображення сформувалося після того, як у тканину загорнули тіло. Більше того, усі плями крові мають чітко визначені краї, тому можемо припускати, що тіло з тканини не виймали. Біля отворів немає слідів гниття, які зазвичай з'являються через 40 годин після смерті. Саме тому зображення не є результатом газів, що випаровуються внаслідок гниття, а тіло не лежало у тканині більше двох днів».

Науковці ENEA розглядали також припущення, що зображення могло виникнути завдяки певній формі електромагнітної енергії (вона могла викликати таку насиченість кольору, градієнт, зображення тіла, що не було в контакті з тканиною, а також відсутність пігменту на тканині). Такі спроби відтворити зображення вже здійснювались, однак мікроскопічний аналіз довів, що в такому випадку шар забарвлення виходить набагато товстішим, ніж на Туринській плащаниці. У звіті вчених зазначено: «Слід зазначити, що для того, аби враз замалювати поверхню тканини, розмір якої відповідатиме середньому зросту людини, необхідно загальну потужність вакуумної ультрафіолетової радіації

(ВУФ) обсягом 2000 МВт/см². Для площі 17.000 см² необхідна потужність 34 мільярди ват. В сьогоднішніх умовах неможливо відтворити усе зображення Туринської плащаниці, використовуючи лише ексімерний лазер, оскільки таку потужність не може видати жодне сучасне ВУФ джерело світла (найпотужніші пристрої, наявні на нашому ринку, видають потужність лише кілька мільярдів ват)».

Проте зображення Плащаниці «мають певні риси, які ми ще не в змозі відтворити; наприклад, градієнт зображення, викликаний різною концентрацією жовтих волокон, що чергуються з незафарбованими волокнами», – додають вчені.

На завершення науковці попереджають: «Ми ще не дійшли до остаточної висновку. Ми наразі складаємо фрагменти захоплюючої та складної головоломки».

Отже, загадка зображення Туринської плащаниці залишається «викликом для розуму», як говорив Папа Іван Павло II.

«Католицький Оглядач»
за матеріалами
«Vatican Insider»

Громадські діячі закликали українців об'єднатися довкола моральних цінностей



14 грудня представники ініціативної групи «Першого грудня» оприлюднили декларацію на знак солідарності з думками, викладеними у Зверненні традиційних Церков (УПЦ, УПЦ КП, УГКЦ) до українського народу щодо суспільної ситуації в Україні, повідомляє прес-служба УКУ.

«Приклад єдності показали нам Церкви, – коментує один із учасників ініціативної групи, проректор УКУ, правозахисник Мирослав Маринович. – У цьому ми бачимо модель об'єднання регіонів України довкола моральних цінностей.

А присутність і участь Блаженнішого Любомира у нашій ініціативній групі є гарантією, що жодним нашим голосом не скористаються маніпулятивні політики у своїх інтересах і що цей голос матиме громадське, публічне звучання, а не політичне».

До ініціативної групи «Першого грудня», створеної у 20-ту річницю референдуму за незалежність, долучилися В'ячеслав Брюховецький, Богдан Гаврилишин, Володимир Горбулін, Семен Глузман, кардинал Любомир Гузар, Іван Дзюба, Мирос-

лав Маринович, Мирослав Попович, Євген Сверстюк, Вадим Скуратівський, Ігор Юхновський.

Автори декларації вважають, що сьогодні відродження потребують усі пласти українського суспільства. Громадські діячі закликають українців об'єднуватися навколо семи принципів, серед яких – свобода та людська гідність, верховенство права та справедливий суд, взаємна відповідальність влади й суспільства тощо.

Домогтися встановлення нових «правил гри» в державі можна тільки через послідовну громадську взаємодію та суспільний консенсус, – вважає ініціативна група. Щоб забезпечити і те, і те, в суспільстві слід «відновити чесну, фахову та продуктивну розмову щодо життєво важливих проблем, вивільнивши творчу ініціативу людей; гарантувати в цій дискусії право голосу усіх сегментів суспільного життя, незалежно від регіональних, ідеологічних чи будь-яких інших відмінностей; сформувати критичну масу громадян, які здатні жити у свободі та правді, бути відповідальними за свої вчинки й утверджувати моральну політику та спільне благо», – зазна-



чено у декларації.

Мирослав Маринович вважає, що саме моральні виклики об'єднують Україну, адже «люди страждають від неефективності влади у Луганську та у Львові, у Києві і Сімферополі. І тому об'єднання людей у переконанні, що витягати суспільство можна через лікування людського духу, – це фактично наша мета», – підсумував проректор УКУ.

Також автори декларації закликають усіх громадян об'єднатися навколо відпові-

дальності за майбутнє України. «Ми започатковуємо Національний круглий стіл, який має стати новим суспільним інститутом висловлення суверенної волі громадянського суспільства. Запрошуємо усіх людей доброї волі долучитися до підготовки та проведення цього заходу, організовуючи такі форуми на місцевому рівні та обговорюючи найнагальніші національні пріоритети сьогодні», – ідеться у документі.

CREDO

Що насправді відбулося в Асижі

Одним із аргументів, якими оперують провідники секти Догнала, звинувачуючи блаженного Івана Павла II у віровідступництві, є видумка про те, що, мовляв, Папа Іван Павло II під час зустрічей в італійському місті Асижі творив спільну молитву з представниками інших релігій. Щоб наші читачі могли краще орієнтуватися у цьому переплетінні аргументів і зрозуміти брехливість позицій сектантів, подаємо цей матеріал.

Частина з радикально налаштованих некатолицьких християн висуває Католицькій Церкві й Папі Івану Павлу II особисто звинувачення у синкретизмі, оправдовуючи це звинувачення міжрелігійними зустрічами в Асижі. Основне твердження цих звинувачень – це начебто спільна молитва представників різних релігій, разом у якій взяли участь і католики на чолі з блаженною пам'яті Папою Іваном Павлом II. Чи насправді при цих зустрічах була спільна молитва?

Якщо звернемося до хроніки того часу, то мусимо виразно сказати, що жодної спільної молитви представників різних релігій разом не було. Твердження про спільну молитву, яка начебто мала місце в Асижі, ще раз додатково спростував кардинал Вальтер Каспер, заявивши, що спільна зустріч увінчана спільною заявою про потребу миру і свободи віровизнання, підписана представниками світових релігій, зробила би багато добра, наголосивши при цьому, що представники світових релігій не моляться разом.

Отож, спільної молитви представників різних релігій не було. Не було і не могло бути. Адже для представників різних релігій така молитва є безсенсовою

і недозвільною. Наприклад, мусульманин ніколи не зміг би молитися разом з християнином, оскільки для мусульман християнська доктрина про Пресвяту Трійцю є жахливою ерессю, через яку мусульмани вважають християн вже наперед засудженими (Коран 4, 159). Тому молитва з християнами є для мусульман просто недопустимою формою богохульства, за яке можна отримати і смертну кару. З іншого боку, для юдаїстів спільна молитва з людьми, які не дотримуються законів обрядової чистоти так, як їх приписує Тора, є абсолютно неможливою річчю. Тому не може навіть бути мови про спільну молитву принаймні представників трьох найбільших монотеїстичних релігій.

Твердження про начебто спільну молитву представників різних релігій розраховано, в першу чергу, на дискредитацію Католицької Церкви в очах непоінформованих людей і не має під собою практично жодного підґрунтя.

Також у промовах Папи Івана Павла II під час Асижських зустрічей чи деінде немає жодного натяку на будь-яку рівність інших релігій з християнством.

Ті, хто твердить про синкретизм цих зустрічей чи синкретизм в Івана Павла II, мали би привести конкретні цитати чи вчинки цього. Таких цитат чи вчинків, очевидно, немає. Що більше, власне Іван Павло II у своїх енцикліці «Redemptoris missio» вказує на те, що омани інших релігій представляють собою серйозну перепону для спасіння представників нехристиянських релігій (RM 55). Більше того, власне з підтвердженням Папи Івана Павла II Конгреґація у справах

віри за підписом кардинала Йозефа Ратцінгера 6 серпня 2000 року проголосила декларацію «Dominus Iesus», яка наробила стільки шуму власне у ліберальних колах.

Насправді ж декларація «Dominus Iesus» не внесла нічого нового в науку Католицької Церкви, а лише пригадала католикам науку II Ватиканського Собору. Доречно згадати, що більш як дві третини цитат у цьому документі наведено власне з документів II Ватиканського Собору. Необхідно згадати, що нечистоплотні менеджери з евангелії, критикуючи і II Ватиканський Собор, і Католицьку Церкву за буцімто зраду Євангелії Христової, часто покликаються на декларацію цього Собору «Nostra aetate», приписуючи їй начебто синкретичний характер. Але, по-перше, ця декларація не вносить якусь нову науку в науку Церкви Христової, а лише розвиває науку св. Юстина Філософа і Мученика, одного з перших апологетів християнства, про «насінінки Логосу», які розкидані по цілому всесвіті і доступні поганам. По-друге, тлумачення цієї декларації може бути прийнятним і автентичним лише у світлі «важчих» документів, як, наприклад, догматична конституція цього ж таки II Ватиканського Собору «Lumen gentium», яка чітко каже стосовно інших релігій, що вони є наслідком диявольського заблання і заміни Божої істини неправдою (LG16). Тобто деякі молитви і деякі обряди інших релігій можуть розглядатися, як приготування до евангелії, оскільки вони можуть являти собою певний виховний середник, яким людське серце може приготуватися, щоб відкритися



на Божу дію. Їм не сміємо приписувати божественне походження чи будь-яку спасенну дієвість... Окрім цього, не сміємо не звертати увагу на той факт, що оскільки обряди інших релігій відкриті на забобони, й інші омани, вони є перепонною до спасіння... І хоча представники інших релігій можуть прийняти божественну благодать, але також є істиною те, що, об'єктивно кажучи, вони знаходяться у стані тяжкої недостачі...» (DI 21 -22). А про рівність релігій, про яку говориться, декларація каже наступне: «Рівність, як передумова діалогу, відноситься лише до достоїнства особи, а не до доктринального змісту, а тим більше – не до Ісуса, в Якому сам Бог стався людиною, – в порівнянні до засновників інших релігій» (DI 22). Отож, як бачимо, тут немає навіть слідів синкретизму.

Тому, виходячи з цього, мусимо констатувати, що католицьке віровчення не допускає спільної молитви з представниками інших релігій.

Папа Венедикт XVI бажає продовжити традицію зустрічей в

Асижі. Він, як близький співробітник блаженної пам'яті Папи Івана Павла II, який добре був обізнаний із задумами та планами, а також способом мислення свого попередника, сприймає ці зустрічі як спільну спробу боротьби за мир, а не як спробу поєднати усі релігії. Про це свідчить і офіційна заява держсекретаря Ватикану Його Високопреосвященства кардинала Тарчізіо Бертона.

Отже, в міжрелігійних зустрічах в Асижі не йдеться про проголошення якоїсь міфічної єдності усіх релігій, ані про синкретизм. Це є зібрання представників світових релігій заради чисто світської цілі – боротьби за мир. Але також і пошук взаємної толеранції, яка би забезпечила толерантність з боку інших стосовно християнських меншин, які проживають у місцевостях, де більшість становлять визна-вці інших релігій. Приписування Асижським зустрічам синкретичного, апостатичного характеру є нічим іншим, як злобною, неправдивою пропагандою.

о. Орест-Дмитро ВІЛЬЧИНСЬКИЙ

БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ

ЧОЛОВІКИ:

32) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 14.02.1951 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 90 кг.; очі – зелені; волосся – посивіле; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – відповідальний, добрий, чесний; захоплення, інтереси: – різноманітні, в т.ч. історія, переклад, комп'ютер, музика, авто; (11) – львів'янка до 55-и років, добра, господиня; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – інженер; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-416-92-34.

33) група «Н»: ОЛЕГ. Українець, греко-католик, 29.09.1973 р.н.; ріст – 171 см.; вага – 68 кг.; очі – голубі; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – порядність, чесність, акуратність, відповідальність; захоплення, інтереси: – здоровий спосіб життя, заняття спортом, читання; (11) – доброзичлива, чуйна, врівноважена; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – товаровознавець; (15) – матер. незалежний, проживаю з мамою комфортно; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-672-46-26.

34) група «Б»: МИРОН. Українець, греко-католик, 25.12.1965 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 78 кг.; очі – голубі; волосся – темне з сивиною; (7) – добрий; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – хороша дівчина до 35-и років; (12) – так; (13) – 2,5 роки; (14) – отримав церковне уневаження подружжя; мета знайомства: – дружні стосунки, створення сім'ї; професія: – інженер-будівельник; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – Львівська обл.; контакт. тел.: +3-(063)-174-27-50.

35) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 09.11.1971 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 68 кг.; очі – зелені; волосся – шатен; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – вірний, простий, доброзичливий; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добра і чесна дівчина; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – спеціально-технічна; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(068)-502-95-09.

36) група «Н»: МИКОЛА. Українець, греко-католик, 20.12.1975 р.н.; ріст – 177 см.; вага – 72 кг.; очі – сірі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, ширший, працьовитий; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, психологія; (11) – добра, чесна, без ш/з, не схильна до повноти; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота в будівельній галузі; (15) – матер. незалежний, житлово – частково; (16) – народився: – м. Львів; проживаю: – м. Дубляни; контакт. тел.: +3-(096)-369-56-87.

37) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 20.04.1959 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 89 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – щирий, доброзичливий, уважний, відвертий, активний; захоплення, інтереси: – наука, спорт, активний та здоровий спосіб життя; (11) – вродлива, здорова, шира, природна брюнетка до 30 р., ріст не менше 165 см.; можливо: розлучена, ЦУП (церк. уневаж. подр.), із здоров. дитиною; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-906-76-55.

39) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 07.11.1959 р.н.; ріст – 183 см.; вага – 93 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – настирливість в досягненні мети; захоплення, інтереси: – краєзнавство, історія, нумізматика; (11) – взаємна симпатія; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: 0-(259)-3-33-38.

40) група «Б»: ФРАНИК. Українець, християнин, 04.02.1941 р.н.; ріст – 171 см.; вага – 67 кг.; очі – (-); волосся – (-); (7) – середній; (8) – знайдіть; (10) – працьовитий, рухливий, люблю спорт; захоплення, інтереси: – збудував хату, займаюсь репетиторством по математиці і фізиці; (11) – вік 61-66 р., вага < 80 кг., ріст < 170 см.; (12) – (-); (13) – 14 місяців; (14) – вдівець; мета знайомства: – створення сім'ї; (15) – 2 незалежні доньки, 4 внуки, всі живуть окремо; професія: – інженер-радіст, пенсіонер; (17) – матер. та житлово незалежний, проживаю сам; (18) – Львівська обл., Винники; контакт. тел.: +3-(067)-852-80-58.

41) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 31.05.1984 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – сірі; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважений, цілеспрямований; захоплення, інтереси: – мистецтво, подорожі; (11) – відверта, повага до чоловіка; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – зварювальник; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-81-45.

43) група «Б»: МИХАЙЛО. Українець, греко-католик, 19.04.1959 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – русе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійний, врівноважений, освічений; захоплення, інтереси: – різні; (11) – врівноважена, освічена, добра; (12) – так; (13) – 15 років; (14) – отримав церковне уневаження подружжя; (15) – сину 18 років; професія: – інженер; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – народився: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-496-27-77.



ХРИСТІЯНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ

“НАША ДРУЖНА РОДИНА”

Зі святом Різдва Христового та з Новим Роком!

1) Всіх читачів газети «Мета», яких зацікавила діяльність християнського Клубу знайомств «Наша дружна родина» і які бажають, особисто для себе, більш детальніше ознайомитися із концепцією діяльності КЗНДР при газеті «Мета», з особливостями роботи даного Клубу, з побажаннями і рекомендаціями координатора КЗНДР по співпраці з дописувачами – запрошую звертатися до координатора християнського Клубу знайомств КЗНДР при газеті «Мета» Олександра РОМАНЮКА за тел.: 8-(032)-226-43-97 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; або у: вт., чт. – з 11.00 до 15.00);

2) З червня 2008 року публікація всіх оголошень в рубрику «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» платна. В конверт на адресу Клубу знайомств КЗНДР при газеті «Мета» потрібно вложити: а) заповнену анкету; б) копію чеку про сплату коштів.

Номер рахунку: «Кредобанк», МФО – 325365; код отримувача – 2195527115; р/р – 2620901949932; Галімурка І.П.; Сума платежу: 15 гривень; Призначення платежу: поповнення рахунку.

При відсутності чеку про сплату коштів анкети не будуть опубліковані.

3) Послуга по ознайомленню з анкетними даними всіх членів КЗНДР, які

розміщені в попередніх номерах газети «Мета» в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» – надається тільки для членів КЗНДР!

Листи в християнський Клуб знайомств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «Мета»:

Клуб знайомств, координатору, редакція газети «Мета», площа св. Юра, 5, м. Львів Україна, 79000
Координатор КЗНДР Олександр РОМАНЮК.

До уваги дописувачів!

1) Всім запрошеним на індивідуальну зустріч із координатором КЗНДР потрібно мати з собою: а) паспорт; б) відповідний документ, який засвідчує причину самотності даної особи. Пункт б) стосується: а) розлучених осіб з церковним уневаженням їх попереднього подружжя; б) вдовців та вдів;

2) Координатор КЗНДР не проводить листування з дописувачами. Консультації по всім запитанням, які виникають у дописувачів, координатор КЗНДР проводить за вказаним вище телефоном та графіком роботи;

3) До друку в газету не допускаються

оголошення від тих дописувачів, які не виконують вимог концепції для членів Клубу, а саме:

- не були на індивідуальній зустрічі та розмові з координатором КЗНДР;
- не отримали безпосередньої (від координатора Клубу) усної інформації та персональної «Пам'ятки...» щодо правил членства в КЗНДР та бланку клубної анкети відповідної групи («Н» або «Б») для індивідуального заповнення;

- не відповідають на всі пункти «Анкети...» – зокрема: сімейний стан, тривалість самотнього життя – (стосується дописувачів групи «Б»);

- не вказують свій контактний телефон (так як спілкування поміж членами Клубу проводиться виключно по телефону);

- не провели оплату коштів поштою за публікацію оголошення або через неуважність надсилають кошти на інший рахунок;
- надсилають інформацію про себе листом на бланках не встановленої у Клубі форми і т.п. Будьте уважні!

4) Для розміщення анкети в черговому номері газети «МЕТА» прохання заповнені анкети разом із копією квитанції про оплату коштів надсилати в редакцію не пізніше, аніж до кінця кожного місяця.

ЖІНКИ:

60) група «Б»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 14.09.1971 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 55 кг.; волосся – русе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – відповідальна, вірна, весела, дружелюбна; захоплення, інтереси: – подорожі, музика; (11) – врівноважений, надійний; (12) – так; (13) – 13 років; (14) – вдова; (15) – сину 15 років, здоровий; професія: – швея; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-212-82-80.

61) група «Н»: ОЛЕКСАНДРА. Українка, греко-католичка, 31.08.1970 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 60 кг.; очі – зелені; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, добра, з почуттям гумору; захоплення, інтереси: – різносторонні; (11) – чесний, добрий, надійний, без ш/з і судимостей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – тимчасово безробітна; (15) – проживаю з батьком; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: +3-(063)-230-86-12.

62) група «Н»: ЯРОСЛАВА. Українка, християнка, 20.09.1960 р.н.; ріст – 167 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, доброзичлива; захоплення, інтереси: – люблю куховарити, подорожувати, читати; (11) – добрий, забезпечений житлом та матеріально, львів'янин; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – працюю; (15) – матеріально забезпечена; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-395-58-48.

63) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 05.03.1967 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 65 кг.; очі – зелені; волосся – темно-русє; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, романтична, відповідальна; захоплення, інтереси: – подорожі, активний відпочинок, рукоділля; (11) – інтелегентний, рішучий, товариський, відповідальний; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – службовець; (15) – проживаю з батьком, матеріально незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-453-27-09.

64) група «Н»: ІРИНА. Українка, греко-католичка, 17.11.1958 р.н.; ріст – 162 см.; вага – 70 кг.; очі – зелені; волосся – шатенка; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – серйозний, працьовитий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – повар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-570-56-22.

65) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, православна, 20.03.1973 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, товариська, весела; захоплення,

інтереси: – духовне життя, природа, подорожі; (11) – чесність, побожність, доброта; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота у сфері обслуговування; (15) – матеріально незалежна, проживаю з батьками; (16) – Рівненська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-922-39-05.

66) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 10.06.1988 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 70 кг.; очі – голубі; волосся – темно-русє; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальна, працелюбна, весела; захоплення, інтереси: – різносторонні; (11) – надійний, працьовитий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – тов. стосунки, створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-437-59-45.

67) група «Б»: ЯРИНА. Українка, греко-католичка, 29.05.1969 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – шатенка; (7) – добрий; (8) – інколи паління; (10) – енергійний, відповідальний, чесність, доброта; захоплення, інтереси: – краєзнавство, подорожі, фото/відеозйомка, рукоділля; (11) – добрий, порядний, чесний, самодостатній; (12) – так; (13) – 7 років; (14) – ЦУП (церк. уневаж. подр.); (15) – дітей не маю, але планую; професія: – лікар; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(095)-603-21-04.

68) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 14.01.1958 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, надійна, порядна; захоплення, інтереси: – вишивка, картини, театр, фітотерапія, природа, квіти, замки; (11) – лікар, інтелегентний, господар, життєрадісний, розумний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – провідний економіст; (15) – матер. і житлово незалежна, маю власний будинок; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-672-23-69.

69) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 11.06.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 55 кг.; очі – голубі; волосся – русє; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – працьовита, доброзичлива, відповідальна, врівноважена; захоплення, інтереси: – спорт, музика, подорожі; (11) – приємної зовнішності, до 38 р., без ш/з та судимостей, працьовитий, бажано з вищ. освітою; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель англ. мови; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-717-50-02 або: +3-(093)-845-32-33.

70) група «Б»: СВІТЛАНА. Українка, православного обряду, 06.09.1966 р.н.; ріст – 156 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – русє; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добра, романтична, надійна, акуратна, працелюбна, чуйна; захоплення, інтереси: – музика, театр,

читання, подорожі; (11) – працьовитий, надійний, щоби не пив і не кури; (12) – так; (13) – 16 років; (14) – вдова; (15) – сину 21 рік, здоров'я задовільне, працює продавцем; професія: – вихователь д/у, приватна діяльність; (17) – матеріально незалежна, проживаю з сином і мамою; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – Буський р-н, м. Буськ; контакт. тел.: +3-(097)-223-43-40.

73) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 08.05.1980 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 65 кг.; очі – сіро-зелені; волосся – русє; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, романтична; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, читання книг; (11) – відповідальний, чесний, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – соціальний працівник; (15) – матер. незалежна, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-626-56-34.

74) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 23.07.1982 р.н.; ріст – 153 см.; вага – 70 кг.; очі – карі; волосся – коричневе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – працьовитість; захоплення, інтереси: – спілкування з людьми; (11) – без шкідливих звичок, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, менеджер з реклами; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-235-57-92.

75) група «Н»: ЛЮБА. Українка, греко-католичка, 12.08.1971 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 80 кг.; очі – карі; волосся – русє; (7) – здорова, незначна вада в ході; (8) – не маю; (10) – спокійна, відповідальна; захоплення, інтереси: – вишивання; (11) – бажання створити сім'ю та мати дітей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – медичний працівник; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-680-65-05.

76) група «Н»: НАТАЛІЯ. Українка, православна, 02.07.1976 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 57 кг.; очі – зелені; волосся – русє; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна, добра, товариська; захоплення, інтереси: – подорожі, мови, читання книг, релігія; (11) – добрий, чесний, порядний, без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель; (15) – матер. незалежна, проживаю з родиною; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-718-27-98.

77) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, православна, 02.01.1979 р.н.; ріст – 157 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добрий, серйозний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – менеджер; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-701-71-78.

Ми - українці!



У нашому житті є багато людей, які хочуть нас чогось навчити. Це насамперед наші батьки, які присвячують усе своє життя на наше виховання. Але, крім них, є ще вчителі у школі, викладачі в університетах, вузах. Вони роз'яснюють наукові поняття, терміни. А є люди які хочуть навчити нас чогось важливого та корисного простими і зрозумілими методами.

Однією з них у моєму житті є членкиня Ліги українських жінок, невтомна громадська діячка п. Марта Лунь. Вона є керівником релігійно-патріотичного табору «Цікаві канікули». Завдяки її діяльності я та ще багато моїх ровесників змогли побачити історично цікаві місця (поїздка по Шевченкових місцях – Канів, Кирилівка, а також Умань – Софіївський парк, Луцький замок, батьківщина І.Франка), побувати у десятках музеїв («Русалці Дністровій», славетної співачки Соломії Крушельницької, «Галицького князівства» в Галичі, «Гуцульщині» у Коломиї, «Бойківщині» у Самборі, Національному музею митрополита Шептицького, Лесі Українки у Колодажному, у Золочівському замку тощо), а також відвідати безліч історичних пам'яток у Львові та Львівській області (с. Раковець, Крехівський монастир, с. Підлісся, Білогорща, Зашків та ін.) й зустрітись із великою кількістю відомих людей, які цікаво розповідали нам про свою діяльність (Ірина Калинець, Богдан Стельмах, Дарія Гусяк, Ірина Фаріон, герой України Борис Возницький, Б.Турченко, І.Джура, гостя з Філадельфії). Ми мали щастя побувати на багатьох виставках, презентаціях книжок, взяти участь у всеукраїнській народній прощі (відбувається щороку в першу неділю серпня) з нагоди святкування 200-річчя о. Маркіяна Шашкевича, влаштувати звітні концерти.

Впродовж захопливих екскурсій п. Марта навчила нас поважати одне одного, з повагою ставитись до старших, постійно давала настанови, як ми повинні поводитись себе у різних ситуаціях, загартовувала наш національний дух, слідкувала за нашою мовою, вимагала слідкувати за чистотою докільля. Вона заохочувала нас до спільної молитви. Насправді, ця розмова з Богом допомагала нам протягом всього таборування, яке тривало не одне літо. Ми відвідали понад сотню місць і з нами не трапилось жодного прикрого випадку.

Невтомна п. Марта прививала нам любов до української народної і патріотичної пісні, а також до поезії, покладених на музику (зокрема, таких відомих авторів як І.Франко, Леся Українка, В.Симоненко, Т.Шевченко, М.Шашкевич).

Пані Марта – це людина з великої букви. Про те, що вона добра, щира, справедлива, порядна – це мало сказано, бо перелічити всі цінності тієї людини не можливо. Я щиро вдячний їй за те, що вона виховувала в нас патріотизм, дала поштовх для зміцнення наших національних переконань. Адже, йшовши вулицями містами чи в поїздах під нашим таборовим синьо-жовтим прапором, ми з гордістю говорили, що ми – українці, львів'яни. Гадаю, якщо таких людей буде більше, то у недалекому майбутньому українцем бути стане модно, і це буде не «писк сезону», а тренд, який буде цікавим завжди!!!

Ярослав ЛЕВКО, 10-А, СЗШ № 67



Інструкція щодо обмеження почесей християнського похорону для духовенства Києво-Галицького Верховного-Архиєпископства УГКЦ



Нижченаведені норми регулюють спосіб звершення християнського похорону та покликані допомогти душпастирям УГКЦ в непростих пастирських ситуаціях. Вони є практичним застосуванням принципів ККСЦ і документу 47 сесії Синоду Києво-Галицького Верховного Архиєпископства «Пастирські та літургійні роз'яснення щодо Чину похорону» і ґрунтуються на традиціях, що склалися в УГКЦ впродовж її історії, впорядковуючи та адаптуючи їх до нових суспільних умов. Окрім тих випадків, де це окремо вимагається цією Інструкцією, за порадою до місцевого ієрарха душпастирі повинні звертатись також в інших нелегких ситуаціях.

ОБМЕЖЕННЯ ПОЧЕСТЕЙ ХРИСТІАНСЬКОГО ПОХОРОНУ В УГКЦ ВСТАНОВЛЮЄТЬСЯ ДЛЯ НАСТУПНИХ КАТЕГОРІЙ ОСІБ:

1. Нехрищені особи

а) Якщо помирає нехрещена дитина, яку батьки мали намір охрестити, або особа, що виявляла бажання найближчим часом прийняти св. Тайну Хрещення, то душпастир, порадившись із місцевим ієрархом, може уділити Чин похорону неурочистим способом (пор. кан. 876 §2). В таких випадках увечері служить парастас; домовину з тілом до храму не заноситься; священник не вживає фелону і кадила; похоронну процесію можна очолити, несучи хрест, проте не слід нести хоругв, і священник не йде у процесії, а лише на могилі померлого служить панахиду і запечатує гріб.

б) Якщо помирає нехрещена особа, яка не мала наміру прийняти Тайну Хрещення, то їй Церква відмовляє у Чині християнського похорону. У похоронній процесії не повинно бути жодних атрибутів християнства, не дзвонять у церковні дзвони і священник лише на прохання родини може запечатати гріб, і то не у день поховання. Захоронення нехрещеної особи проводиться на спеціально відведеному місці християнського цвинтаря, де це є можливо.

2. Хрищені некатоліки

Рішення про можливість і спосіб звершення християнського похорону

для таких осіб приймає місцевий ієрарх, враховуючи місцеву практику та обставини (пор. кан. 876 §1).

3. Прилюдні грішники

Якщо помирає прилюдний грішник, то Чин похорону звершується неурочистим способом. У такому випадку не дзвонять у церковні дзвони, похоронну процесію очолюють хрестом без хоругв, священник не бере у ній участі. Увечері служить парастас, домовину з тілом до храму не заноситься, священник не вживає фелону і кадила.

4. Загальновідомі віровідступники, єретики, розкольники і войовничі атеїсти

Таким особам, якщо вони не подали перед смертю якихось ознак каяття, Церква відмовляє у християнському похороні. У похоронній процесії не повинно бути жодних атрибутів християнства, не дзвонять у церковні дзвони, а священник лише на прохання родини може запечатати гріб, і то не у день поховання. Захоронення таких осіб проводиться на спеціально відведеному, де це є можливо, місці християнського цвинтаря.

5. Ті, хто вибрав кремацію свого тіла

а) Якщо ці особи вибрали кремацію свого тіла не з причин, що суперечать християнській вірі, то над ними слід відслужити церковний похорон у такий спосіб, щоб уникнути згіршення і продемонструвати, що Церква від-

дає перевагу похованню тіла перед кремацією (пор. кан. 876 §3). У такому випадку дзвонять у церковні дзвони, почесей християнського похорону не робиться, до храму покійного не заносять.

б) Якщо особа закінчила своє життя самогубством під впливом або в стані глибокої депресії, то у церковні дзвони не дзвонять, похоронну процесію очолюють хрестом без хоругв, але священник не бере у ній участі. Ввечері служить парастас; тіло до храму не заноситься; священник не вживає фелону і кадила; у прощальній проповіді священник має, з однієї сторони, підтримати і розрадити рідних та близьких, які шукають опори у Церкві, а з другої – нагадати, що це – трагедія усєї Церкви (пор. 1 Кор 12:26); на цвинтарі, відслуживши панахиду, священник запечатує гріб.

в) Якщо особа закінчила своє життя самогубством навмисно і при повному розумі, то в дзвони не дзвонять; тіло до храму не заноситься; похоронну процесію очолюють хрестом без хоругв, священник не бере у ній участі. Парастас увечері не служить, а на цвинтарі над могилою даної особи присутній священник може провести спільну молитву (напр., Отче наш і Богородице Діво) та запечатати гріб покійного. Беручи до уваги стан рідних і близьких, священник може звернутися до них словом християнського співчуття і розради. Захоронення таких осіб проводиться на спеціально відведеному, де це є можливо, місці християнського цвинтаря. Принагідно в інший день священник може відслужити панахиду, долучаючи імена інших померлих християн.

***Заввага:** якщо існує аргументований доказ або поважно умотивована підозра, що особа не вчинила самогубства, а померла внаслідок насильницької смерті, то немає підстав відмовляти їй у християнському похороні.*

† ЛЮБОМИР

Дано у Києві, при соборі Воскресіння Христового, 31 жовтня 2009 року

Божого

Опубліковано у «Львівських
Архиепархіальних вістях»
(№2 за 2010 р.)



